AMERIKANSKI SLOVENEC

Katoliški list za slovenske delavce v Ameriki in glasilo Družbe sv. Družine.

ŠTEVILKA 31. JOLIET, ILLINOIS, 14. MARCA 1916 LETNIK XXV.

Krvavi boji pred Verdunom se nadaljujejo.

Nemci počasi napredujejo, a še niso predrli francoskih linij, ki se trdno držijo.

TUDI PORTUGALSKO V VOJNI.

Gorica zopet obstreljevana. Avstrijci podijo Lahe v Albaniji.

Rim, 8. marca, čez London, 9. marca. — Danes izdano naznanilo vojnega urada pravi:

"Vkljub silnim snežnim plazom in zametom, ki so ponekod do šestnajst čevljev globoki, so naše čete razvijale veliko delavnost v gorah.

"Ob soški fronti nadaljuje topništvo razvijati mnogo delavnosti, čeprav je pogostokrat ovirano po gostih meglah in močnem dežju."

Samo topniški boji ob Soči.

Dunaj, 10. marca. — Avstrijski vojni glavni stan je danes izdal sledeče uradno naznanilo o vojskovanju proti Italijanom:

"Ob soški fronti so italijanske baterije včeraj vzdrževale zmerno streljanje, ki je naraščalo po silnosti samo pred našimi obmostnimi postojankami pri Tolminu.

"V ostalih frontnih odsekih je bil porazmeren mir. Plinovih bomb se je sovražnik posluževal v rombonskem odseku."

Bombardiranje silnejše.

Berlin, 11. marca. (Brezžično v Sayville.) — Iz Dunaja poročajo danes:

"Italijanska fronta: Topniško bombardiranje ob soški fronti je naraslo po silnosti. V doberdobskem odseku se vrše boji z ročnimi granatami in minometi."

Gorica zopet obstreljevana.

Berlin, 12. marca. (Brezžično v Sayville.) — Italijansko topništvo je ves dan včeraj in ponoči hudo obstreljevalo južni del Gorice ob soški fronti, kakor uradno naznanjajo iz Dunaja. V dnevnem poročilu avstro-ogrskega vojnega vodstva je rečeno:

"Včeraj zjutraj je začel sovražnik silno obstreljevati obmostje in južni del Gorice ter naše postojanke na doberdobskih višinah. Streljanje je trajalo vso noč.

"Tudi ob koroški fronti so razvijale sovražne baterije živahnejšo delavnost zlasti proti Lanzenbodenu, severovzhodno od Paulara.

"Pehotnih spopadov ni bilo."

Z balkanskega bojišča.

Berlin, 11. marca. (Brezžično v Sayville, N. Y.) — Boj med Avstrijci in Italijani v Albaniji se je zopet začel. Ob brežini pod Dračem prodirajoče avstro-ogrske čete so zadele ob italijanske oddelke, ki so se po več spopadih umeknili v smeri Valone. Dunajski glavni stan poroča o tem:

"Balkanska fronta: Italijanske čete, ki so ostale ob dolnjem Semeniju, so bile po našem vzhodnem krilu ogrožene in so se kar najhitreje umeknile, ko so naše lahke baterije le nekajkrat ustrelile. Sovražnik je potem na višinah severno od Firesa poskušal začasen odpor, a se ni mogel obdržati in je naglo ubežal čez reko Vojuso, razdevajoč vse mostove za sabo.

"Severna Albanija in Črna gora sta popolnoma mirni."

Z zapadnega bojišča.

London, 9. marca. — Nemška izjava, da so prestolonaslednikove čete, naskakujoče Verdun, osvojile vas Vaux in Fort de Vaux, jugovzhodno od Fort de Douaumonta, je zanikana v francoskem uradnem naznanilu, objavljenem nocoj.

Zgodnje poročilo iz Berlina je naznanjalo zavzetje vasi Vaux in trdnjavice, ki obvladuje vas, po strašnem frontalnem naskoku, s katerim da so Nemci zavzeli vas, razdejano trdnjavico in bližnje postojanke.

Bitka trajala 24 ur.

Bitka za to važno točko je trajala štiriindvajset ur in se je končala, kakor je razvidno iz pariškega poročila, brez odločitve, kolikor se tiče pridobljenega ali izgubljenega ozemlja.

Francosko popoldansko naznanilo je priznalo, da so Nemci prodrli v vas Vaux, a so bili takoj izgnani z bajonetom.

Zapadno od reke Meuse potiskajo Francozi nadalje Nemce nazaj in poročajo, da obdržujejo večino gozda Corbeaux.

Popoldansko poročilo izjavlja, da sta dva naskoka proti Bethincourtu sledila silni topniški pripravi. Toda vsi poskusi, osvojiti vas, so se izjalovili.

Francoske izgube težke.

Berlin, 9. marca. (Brezžično v Sayville, N. Y.) — Major Moraht, vojaški veščak za "Vossische Zeitung", je precenil, da znašajo francoske izgube v bojevanju okrog Verduna skupaj od 70,000 do 80,000 mož. Major Moraht pravi, da je bilo več nego 20,000 francoskih vojakov ujetih.

Nemško brodovje zopet doma.

Amsterdam, 9. marca. — Nemško brodovje križark in rušivcev, ki je bilo na ogledovanju v Severnem morju, se je vrnilo danes v svoje opirališče, ne da bi zadelo ob kako sovražno ladjo, po berlinskih brzojavkah.

Bitka na svojem višku.

London, 10. marca. — Z viharnim treskanjem topniških izstrelkov in z besnim pehotnim bojevanjem prestopa bitka za Verdun v svojo zadnjo razvojno stopnjo.

Nemci poganjajo skupljene bataljone proti francoskemu središču okrog Forta de Vaux in Douaumonta. Napadajo tudi francosko levo krilo na zapadnem bregu reke Meuse z naskokom za naskokom. Njihovi veliki topovi so začeli močno bombardirati francoske linije jugovzhodno od Verduna v smeri od Fresnesa.

Francoske linije nepredrte.

Vkljub tem strašnim napadom se francoske linije držijo. Nocoj v Parizu izdano uradno naznanilo vojnega ministrstva pravi, da Nemci niso pridobili niti pedi zemlje nikjer, izvzemši v gozdu Corbeaux, kjer so zopet osvojili del postojanke, ki so jo Francozi vzeli nazaj dne 8. marca.

Nemški uspeh pred Reimsom.

London, 11. marca. — Nemci so snoči podjeli nenaden napad severozapadno od Reimsa in zavzeli francoskih zakopov v širini 1,400 jardov in v dolžini kakih dveh tretjin milje. Pariz pravi, da je bilo nekaj ozemlja vzetega nazaj.

Nemci so tudi napredovali blizu Verduna. Zasedli so del vasi Vaux. Berlin poroča, da so tudi očistili vseh Francozov gozda Corbeaux in Cumieres, zapadno od reke Meuse. Naskoki na Fort de Vaux in Douaumont so se izjalovili, s težkimi izgubami za Nemce.

Medli pehotni boji so bili danes ob vsej fronti, poroča Pariz.

Nemci odbili Francoze.

Berlin, 12. marca. — Včerajšnji francoski napadi v skupljeni sestavi proti nedavno pridobljenim nemškim postojankam na levem bregu reke Meuse, severozapadno od Verduna, so bili odbiti s težkimi izgubami za napadnike, pravi danes izdano uradno naznanilo iz nemškega vojnega glavnega stana.

Odkar se je pričelo sedanje bojevanje v okrožju reke Meuse, pristavlja naznanilo, je bilo 26,472 neranjenih francoskih častnikov in vojakov ujetih ter 189 topov in 232 strojnih pušk uplenjenih.

Z ruskega bojišča.

Berlin, 9. marca. — Avstro-ogrski vojni glavni stan poroča iz Dunaja:

"Ob fronti armade nadvojvode Jožefa Ferdinanda je prišlo do posameznih bojev."

Rusi odbili Nemce.

Petrograd, 10. marca. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano danes:

"V krajini zgornje Stripe, vzhodno od Kozlova, so naši ogledovavcvi razkropili sovražne straže in ujeli nekaj mož. Sovražnik je podjel protinapad z velikimi oddelki, a je bil odbit s pomočjo našega topništva. Nemci so utrpeli težkih izgub."

Z azijskega bojišča.

Washington, D. C., 10. marca. — Ruske čete so se izkrcale na črnomorski brežini azijske Turčije in zavzetje Trebizonda je blizu, po brzojavki, prejeti danes od ameriškega poslaništva v Carigradu.

Državni department je bil tudi obveščen, da je ameriški konzul v Trebizondu prevzel arhive tamošnjega nemškega konzulata, ker je nemški konzul zapustil mesto.

Nemčija v vojni s Portugalskim.

Berlin, 9. marca. (Brezžično v Sayville, L. I.) — Nemčija je napovedala Portugalskemu vojno ob 3. uri 30 minut včeraj popoldne. Vojno napoved je izročil portugalski vladi nemški poslanec v Lizboni, in izročena je bila tudi portugalskemu poslancu v Berlinu, ki je prejel svoje popotne liste.

V noti, izročeni portugalski vladi, se označa zaplena nemških ladij v portugalskih lukah kot hud prestopek pogodbenih določil, obstoječih med obema deželama. Zaplena, pred katero da bi se bilo moralo na vsak način dogovoriti glede cene, ki bi se imela plačati, da bi bila opravičljiva samo za slučaj nujne potrebe. Nadalje je rečeno, da ni portugalska vlada niti smatrala za potrebno, stopiti v zvezo z nemško vlado ali lastniki ladij.

Kot trinajsta dežela v vojni.

Portugalsko je trinajsta dežela, ki stopi v vojno. Njena redna armada šteje 30,000 mož, z 230,000 reservisti. Skupaj utegne nabrati kakih 870,000 mož. Njena mornarica ne velja mnogo ter obsega eno staro bojno ladjo, pet križark drugega razreda, nekaj topničark in malih ladij.

Pogodbena določila z Veliko Britanijo zavezujejo Portugalsko, da postavi 10,000 vojakov na razpolaganje Veliki Britaniji, če ta zahteva. Koj po začetku vojne je portugalski kongres sklenil, da bo dežela sodelovala z ententnimi zavezniki, kadar se bo zdel ta korak potreben.

UMETNO SOLNČNO ZDRAVLJENJE ZA VOJNE POHABLJENCE.

Nemški vojaki v vojaški bolnišnici v Mariendorfu blizu Berlina, podvrženi umetnemu solnčnemu zdravljenju, ki ima baje čudovita zdravilna svojstva.

Kaznovalna ekspedicija ameriških čet v Mehiko.

Tolpa Villovih razbojnikov napadla mesto Columbus, N. M. in usmrtila sedemnajst Američanov.

WILSON ODREDIL VOJNI POHOD

Ameriške čete ostanejo v Mehiki, dokler ne bo Villa ujet in napravljen red.

Columbus, N. M., 9. marca. — Petsto Villovih razbojnikov je davi ob pol 5. uri napadlo ta kraj, umorilo mnogo civilistov, žensk in otrok ter obdržalo kraj v posesti poldrugo uro. Trije oddelki 13. konjiškega polka so končno prepodili razbojnike, vendar je del mesta v plamenih.

Mnogi Mehikanci so bili na cestah postreljeni, kjer so stražili, da usmrte iz hiše bežeče Američane.

V Central hotelu, ki so ga razbojniki zažgali koj začetkom napada, je zgorelo več gostov.

Ko sta lastnik A. Pitchie in W. Walker, eden gostov, planila vun na cesto, so ju pred vhodom stražeči razbojniki ustrelili.

C. Millerja, lekarja, je doletela ista usoda, ko je hotel stopiti v Hoover Hotel.

Zavetje v kleti.

Ženske in otroci so iskali zavetja v kleteh in skrivališčih, med tem ko je tolpa prihajala po cesti preklinjaje in pevaje.

Najprej so bile napadene barake konjiškega polka. Več vojakov je bilo usmrčenih, drugi ranjeni. Razbojniki so se zavihteli na konje in so odjezdili v skok.

Napad je bil resnično presenečenje. Villa je bil snoči prevaril posadko in prebivalce z zapeljivo brzojavko v Hachita, da se nahaja v Nagalosu, čez 44 milj daleč od meje.

Usmrtili so razbojniki sedem vojakov in deset civilistov. Koliko je bilo ranjenih, še ni natančno znano.

Odjezdili zasledovat Villo.

Washington, D. C., 9. marca. — Brigadni general Pershing, El Paso, je danes po tamošnjem mehikanskem konzulu Garcia naprosil generala Carranzo, dovoliti ameriškim četam zasledovanje Ville in njegovih razbojnikov onostran meje.

Odgovora je pričakovati v nekaj urah. Med tem časom je že odjezdilo čez mejo pet čet 13. konjiškega polka, pod poveljem, ne prodreti dalje nego dve milji.

Ojačenje patrol ob mehiški meji.

Bisbee, Ariz, 9. marca. — Deseti konjiški polk Združenih Držav, nastanjen v Fort Huachuca, Ariz., deset milj zapadno odtod, je bil odposlan v Douglas, Ariz., da ojači patrole ob mehiški meji, tako je bilo naznanjeno nocoj. Konjiki so se odpeljali na posebnem vlaku.

Kje je Villa?

El Paso, Tex., 10. marca. — Villa prodira naravnost proti Cavas Grandes, Chihuahua, v svrho, da napade 500 mormoncev, naseljenih v tistem odseku, kakor pravi, poročilo, katero je prejel nocoj v Juarezu general Gavira od generala Bertanija.

Nadaljnji napad po razbojnikih.

Bisbee, Ariz., 10. marca. — Neki ameriški rancher je bil usmrčen zgodaj nocoj, ko je tolpa približno 200 mehikanskih razbojnikov prekoračila mejo jugovzhodno od Osborne Junctiona, Ariz., kakor pravijo nocoj semkaj dospela poročila.

Mnogo glav živine je bilo pobitih ali odgnanih po razbojnikih, je rečeno.

Carranzovi vojaki na pomoč.

Columbus, N. M., 10. marca. — Dvanajststo Carranzovih vojakov pod črno in belo zastavo, tako da jih ameriški vojaki lahko razločijo od Villovih razbojnikov, je dospelo v Palomas, šest milj južno od meje od Columbusa, pozno danes. Njihova namera je baje, podpirati ameriške čete v zasledovanju Ville.

Villa v kraju Boca Grande.

Francisco Villa z armado mehikanskih razbojnikov, ki so pod geslom "Smrt Američanom" napadli Columbus, odkoder jih so prepodile čete 13. konjiškega polka Združenih Držav z velikimi izgubami v četrtek zjutraj, je bil v kraju Boca Grande, 25 milj jugovzhodno, po zadnjih poročilih, katera so prinesli danes semkaj skauti.

Ameriška vojaška oblastva tukaj komaj čakajo na povelja za prekoračenje meje in napad na razbojniškega voditelja, predno se utegne umekniti dalje v notranjost Chihuahue.

"Kaznovalna ekspedicija".

Washington, D. C., 10. marca. — Predsednik Wilson je odredil poslati 5,000 vojakov Združenih Držav v Mehiko na ekspedicijo, ki ima namen, ujeti in kazniti Francisca Villo in njegove razbojnike, ki so bili odgovorni za napad na Columbus, N. M.

Ali bo tej "kaznovalni ekspediciji" sledilo oboroženo posredovanje za obnovo reda in stalne vlade v Mehiki, je odvisno od Cararnzovega vedenja in drugih okolnosti.

Vojna s Carranzo?

Če bo Carranza sitnaril, bodo Združene Države v vojni z dejansko vlado prav tako, kakor z Villovci. V tem slučaju bo potrebno za predsednika, da se posluži ne le vse redne armade v celinskih Združenih Državah, broječe 35,000 mož, marveč tudi radovoljne armade od 250,000 do 500,000 mož, nabranih pod posebnim pooblaščenjem kongresnim.

Da bo Carranza zameril predsednikovo odredbo, posvaril Združene Države, da so izvršile neprijazen čin ter zagnal bojni krik zoper "gringoes", tega se boje nocoj mnogi visoki vladni uradniki.

Hoče napraviti red v Mehiki.

Washington, D. C., 11. marca. — Predsednik Woodrow Wilson je čez noč postal "vojni predsednik". Predno je snoči na krovu jahte "Mayflower" nastopil zabavno vožnjo po Chesapeake Bay, je zapustil povelje, naj se odpošlje dovolj vojaštva čez mejo v Mehiko, da se uresniči načrt, ugnati Villo in njegovo tolpo v kozji rog ter dobiti v roke glavarja razbojnikov živega ali mrtvega. Pravijo, da se nahaja že 6,000 vojakov na mehikanski zemlji, pod poveljstvom generala Pershinga, in nadaljnje čete imajo slediti. V resnici se imajo vse razpoložne čete zbrati ob mehiški meji.

Ameriške čete imajo najprej ujeti Villo in njegovo tolpo, pa najsi bo vedenje Carranzove vlade kakršnokoli. Protesti od strani Carranze se bodo prezirali, in določno povelje generala Funstona je, odkloniti Carranzovo pomoč.

Drugič, ameriške čete imajo ostati v Mehiki, dokler Carranzova ali kaka druga vlada ne dokaže, da je zmožna vzdrževati red, tako da se ne bo več bati nadlegovanja inostrancev v Mehiki.

Za vojni pohod v Mehiko je vse pripravljeno.

Ali je Carranza v zaporu?

Washington, D. C., 12. marca. — Ali je general Carranza v jetništvu? Ali je general Obregon, eden njegovih najizkušenejših voditeljev, izpodrinil "prvega načelnika konstitucionalistov" in si prisvojil vlado? Ali je moža, ki je postal v srcu predsednikovem naslednik Ville in ki ga je g. Wilson potem pripoznal kot "mehikansko vlado", doletela enaka usoda kakor Madera? Ta vprašanja so bila danes v državnem uradu v ospredju zanimanja.

Nova zarota.

Že pred več tedni so Wilsonovi agenti v Mehiki baje vposlali vest o zaroti, ki je bila naperjena proti Carranzi. Hoteli so "prvega načelnika" vreči v zapor in postaviti generala Obregona na njegovo mesto. Zarota se je imela izvršiti včeraj v Guadalajari. Ali so Carranzo res prijeli in zaprli, ni znano. Morda so zarotniki izpremenili načrt ali njegovo izvršitev odložili vsled ameriškega vojnega pohoda v Mehiko.

Iz kongresa.

Z umljivo napetostjo so voditelji raznih strank v kongresu sprejeli vest, da je zavezna vlada že davno vedela o načrtu, izpodriniti Carranzo, in samo vsled tega tako naglo sklenila vojni pohod v Mehiko, ki bi se imel pač začeti kot kaznovalna ekspedicija, toda končati kot oboroženo posredovanje, da se pod amerikanskim pokroviteljstvom enkrat za vselej zopet napravi red v Mehiki. Carranzov padec bi nudil predsedniku najboljšo in vroče zaželeno priložnost za opravičenje svoje nenadne politike posredovanja v Mehiki, kakor tudi za opravičenje svoje dosedanje politike pazljivega čakanja (watchful waiting).

Wilsonovo ime na glasovnici.

Boston, Mass., 10. marca. — Predsednik Wilson je naslovil danes na vodstvo demokratske stranke v državi Massachusetts sledečo brzojavko:

"Voljan sem, pognati se ob prvotni volitvi v Vaši državi za nominacijo kot predsedniški kandidat in Vam dovolim, postaviti moje ime na glasovnico."

Nemške izgube velike.

London, 10. marca. — Po uradnih nemških izkazih o izgubah življenj, ki so dospeli v London, je bilo skupno število usmrčenih Nemcev za februar 35,196. Skupno število v vojni usmrčenih Nemcev je doslej 2,667,379.

Angleški vojni ladji potopljeni.

London, 10. marca. — Britanski torpedni rušivec "Coquette" in torpetovka št. 11 sta se pogreznili po zadetju ob mine, kakor je bilo uradno naznanjeno danes popoludne. Skupna izguba na življenju je bila 45.

Angleži potrebujejo še več vojakov.

London, 9. marca. — Časopisi so danes naznanili, da bodo prihodnji teden vsi oženjenci v starosti od 27 do 35 let poklicani k zastavi.

VAŽNO!

So čifutske tvrdke, banke in posamezne osebe, katere se pečajo s pošiljanjem denarja v stare kraje, ki imajo raznovrstne "nizke" in visoke cene.

Znano pa je, in morda ste tudi Vi uvideli, da so cene najbolj padle odkar je "Amerikanski Slovenec" otvoril svoj bančni oddelek. Mi smo pa to storili le za to, ker smo uvideli, da so nekatere tvrdke, banke in posamezniki, računali po dva, tri do pet dolarjev previsoko ceno in zdelo se nam je, da edinoprava pot to preprečiti je s tem, da mi pošiljamo denar po pravi dnevni ceni. Tako se je tudi zgodilo.

Kadar pošiljate denar, imejte vedno v mislih, da je bil že marsikdo opeharjen, ker je zaupal svoje težko prislužene novce posameznikom, nepoznanim tujcem, "bankam" in "bankirjem", ali kaki drugi neodgovorni osebi. Dostikrat se primeri, da je kateri ociganjen, ker mora plačati previsoko ceno za evropejski denar.

Kdor pa je poslal denarje v staro domovino skozi bančni oddelek "Amerik. Slovenca", je zdaj trdno prepričan: 1) da je denar izročil v prave roke; 2) da je denar dospel kljub vojnim zaprekam v primerno kratkem času v roke naslovniku in je bil izplačan brez odbitka, in 3) da je vplačal ob pošiljatvi za denar pravo dnevno ceno.

Za prejeti denar je naša družba odgovorna z vsem svojim premoženjem. Člani naše družbe so znani slovenski veljaki, ki posedujejo mnogo več premoženja, kot marsikatera banka. Bodite torej prepričani, da je denar, ki ga pošljete skozi bančni oddelek "Amer. Slovenca" popolnoma na varnem in bo tako sigurno izplačan naslovniku, kakor da ste mu ga osebno vročili.

Denar izplača v stari domovini c. kr. pošta potom ces. in k. poštne hranilnice na Dunaju ali Budimpešti, ali Prve Hrvatske Štedionice u Zagrebu ali katerega drugega denarnega zavoda, in sicer popolno vsoto, kakor kaže tozadevna pobotnica, ki jo prejmete od nas. Vsako nedostatnost nam blagovolite takoj poročati, da se nemudoma uredi.

Pošiljamo denar tudi vojnim ujetnikom v Rusijo, Italijo, Francijo in Anglijo.

Mi garantiramo vsako pošiljatev, da denar ne bo izgubljen.

Denar nam pošljite po bančnem "Draftu", ki ga dobite v vsaki banki skoro popolnoma zastonj, poštnem ali ekspres Money Order-om, ali pa v priporočenem pismu kar gotov papirnat denar.

Danes pošljemo v staro domovino:

Za	85c..	5 kron	Za	14.80..	110 kron
“	1.50..	10 “	“	16.15..	120 “
“	2.15..	15 “	“	17.50..	130 “
“	2.80..	20 “	“	18.85..	140 “
“	3.50..	25 “	“	20.20..	150 “
“	4.15..	30 “	“	21.55..	160 “
“	4.85..	35 “	“	22.90..	170 “
“	5.50..	40 “	“	24.25..	180 “
“	6.20..	45 “	“	25.60..	190 “
“	6.85..	50 “	“	26.90..	200 “
“	7.55..	55 “	“	33.65..	250 “
“	8.20..	60 “	“	40.40..	300 “
“	8.90..	65 “	“	47.10..	350 “
“	9.55..	70 “	“	53.75..	400 “
“	10.25..	75 “	“	60.50..	450 “
“	10.90..	80 “	“	67.25..	500 “
“	11.60..	85 “	“	80.50..	600 “
“	12.25..	90 “	“	94.00..	700 “
“	12.85..	95 “	“	107.25..	800 “
“	13.45..	100 “	“	131.00.	1000 “

Pri teh cenah je poštnina že vračunana. Predno pošljete večjo vsoto pišite nam za najnižjo ceno, da Vam prihranimo denar. Pošiljatve in pisma naslovite na:

AMERIKANSKI SLOVENEC
bančni oddelek,
1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen l. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski-katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek
Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba
Inkorp. l. 1899.
v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.
Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:

Za Združene države na leto	$2.00
Za Združene države za pol leta	$1.00
Za Evropo na leto	$3.00
Za Evropo za pol leta	$1.50
Za Evropo za četrt leta	$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljatve naj se pošiljajo na:
AMERIKANSKI SLOVENEC
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEC
Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the
SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.
Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Iz slovenskih naselbin.

Joliet, Ill., 13. marca. — Naš nadškof, Most. Rev. G. W. Mundelein, je dal postne postave za to nadškofijo s sledečimi olajšavami:

Od vsakdanjega posta, to je, da se človek sme samo enkrat na dan do sitega najesti, so izvzeti vsi bolniki, reveži, starci in oni, ki niso trdne narave. Meso se sme jesti pri glavnem obedu vse dni, razven sred in petkov ter kvaternih sobot in veliki teden. Vsaka živalska maščoba je dovoljena. Delavci in njihove družine smejo jesti meso enkrat na dan, razven petkov, pepelnične srede, srede in sobote v velikem tednu in dneva pred Božičem. Kdor je oproščen posta, sme jesti meso brez omejitve tiste dneve, ko je drugim dovoljeno enkrat na dan.

Postni čas se začne s pepelnično sredo in se konča z veliko soboto. Nekateri verniki že na pepelnico sprašujejo za spovedne listke, ker slede nekaterim kat. listom, ki pravijo, da se velikonočni čas začne s pepelnično sredo; resnica pa je, da se velikonočni čas začne šele s prvo nedeljo v postu in se konča na praznik presvete Trojice.

— Štiridesetурna pobožnost. Kakor je v naši cerkvi Sv. Jožefa v navadi, tako se bode letos obhajala štiridesetурna pobožnost v čast Presv. Rešnjemu Telesu dne 19., 20. in 21. marca. Začetek te pobožnosti bode v nedeljo, na praznik Sv. Jožefa zjutraj pri 8. sv. maši, ko bode Sv. Rešnje Telo izpostavljeno v javno češčenje in bode izpostavljeno tudi v ponedeljek in torek. Med štiridesetурno pobožnostjo bode vsaki večer ob pol osmi uri molitev sv. Rožnega venca, pridiga in blagoslov s Presv. Rešnjim Telesom in v torek bode sklep te pobožnosti s slovesno procesijo.

— Rev. Alexander P. Baltutis, župnik litvanske cerkve Sv. Jožefa v Rockdalu, si je te dni ogledal tiskarno Am. Slovenca.

— Teden otročičev (baby week) je ta teden v Jolietu. Razne organizacije, zlasti ženske, so na delu, da se materam in očetom vsestransko pojasni skrb za deco ter tako zmanjša umrljivost med otročiči.

— "Cel regiment radovoljcev nabere Joliet, če bo izdan sklic za prostovoljce za službo v Mehiki," je izjavil Co. Fred Bennit, poveljnik 3. polka v špansko-ameriški vojni.

— G. Frank Završnik, potovalni zastopnik za Slovenian Liquor Co., se je povrnil v soboto zvečer s poslovnega potovanja po državah Ohio, Pennsylvania in New York, kjer se je mudil skupaj mesec dni. Povsod delajo s polno paro, pravi, in zato je tudi sam napravil izvrsten business. Vreme pa je bilo zimsko.

— Mokrači in suhači se bodo zopet merili v peterih občinah okraja Will dne 4. aprila. V občinah Lockport, Plainfield, Peotone in Channahon bodo mokrači poskušali zopet pridobiti svojo pravico, izgubljeno v bitki dne 7. apr. 1914. Občino Du Page pa bodo izkušali pridobiti "samovodopivci".

— Četvorico newyorških razbojnikov, ki so nedavno oropali Washington Park National-banko v Chicagu, so pripeljali v četrtek v jolietsko državno kaznilnico. Obsojeni so bili v zapor od enega leta do smrti. V kaznilnici so bila njihova imena zaznamenovana s številkami, in sicer: Charles Kramer (Big Polly) bo znan kaznilniškim oblastvom in svetu kot "št. 4772", Benjamin Fein kot št. 4770, Harry Kramer 4771 in Alex Brody 4773.

— Nad 200 "častnih" kaznjencev začne z delom za novo državno kaznilnico v Jolietu dne 1. aprila. Z dejansko gradnjo prvega poslopja za celice se prične mesec kazneje. To je naznanil warden Zimmer v soboto.

— Iz Milwaukee, Wis., nam poročajo, da bodo tamkaj dne 26. t. m. predstavljali "Rokovnjače".

— V Virginiji, Minn., se je dne 4. marca poročila gospa vdova Antonija Trampush z g. Karlom Bach. Nevesta je znana tudi mnogim rojakom v Jolietu in ženin je rodom štajerski Slovenec.

Cleveland, Ohio, 10. marca 1916. —

Prišla je pepelnica —
in marsikatera je
ostala samica...

Kaj ne, g. ured. Amer. Slovenca, res je čudno, kako je to, da nisem že toliko časa bral nobenega dopisa iz našega Clevelanda. Ne vem, kje so naši dopisniki in kaj se je zgodilo. O nič, le počakajte g. urednik; kadar je do grla, potem pa kar ne gre pa ne gre.

Najprvo moram "povajdat", da ta predpust je bil strašno dolg, ali minul je in veselje je bilo. Tu pa tam je bila kakšna "ofcet" ali krstina; seveda, tam me ni manjkalo, posebno ako sem vedel, da ta ali ona vdova pride. To je bilo veselje! Ali začudeno sem gledal, ko pridem v tukajšnjo neko dvorano. Kaj vidim? Velik škaf vode. In ko nekega vprašam, kaj to pomeni, mi pove, da bodo enega otroka krstili. Sem si mislil: Kaj zlomka, menda pa vendar [illegible] bojo [illegible] na glavo postavili v škaf? No, ni se zgodilo tako. Pač pa pridejo neki gospod Marn in smuk v dvorano. In zgodilo se je, da so otroka krstili po svobodomiselno. In to je ironija, kaj ne? Tu pa tam se kakšen dobi, ki tako krsti otroka, ki kriči na otroka: "Ej fant, zdaj boš svobodomislec!"* Pa otrok ne vidi in ne sliši, in kdo bo znal, kako mu je ime? In kaj je svobodomiselnost, stavim, da starìši in botri takih otrok ne vejo. Mar ni tako? Seveda. Najbolje bi bilo jokati na takšnem zborovanju. Pač pa častitam starišem, kateri dajo otroke krstit po krščansko, ki se ne sramujejo, da so bili tudi oni na istem mestu.

Saj ste si same krive,
ki marsikaterega
Tončka ste potegnile...

Tu moram častitati vsem dopisovalcem v Amer. Slov., ker rad čitam dopise, najsi bojo iz tega ali onega mesta, kako se tu in tam godi.

In na tem mestu moram reči, da tudi mi v Clevelandu se imamo še precej dobro. Ni moj namen svariti, da ne bi sem hodili ozir. da tukaj se dela ne dobi, pač pa moram reči, da še veliko je prostora tukaj za poštene ljudi. Kar hočem reči: povsod je "lušno", ako ima človek kaj pod palcem, pač pa je žalostno, ako je prazen žep; to ve samo oni, ki si je skusil.

Ali Tonček, nič ne bo,
ti počakal še boš...

Pa grem dalje. Bila je nedelja. Pridem k neki gospe, se usedem in se začnem z ono gospo (ime zamolčim za sedaj) pogovarjati. Ali uboga reva je imela toliko dela (seveda, menda je vse piskre znesla skupaj in cunje, ker ve, da jaz rad v cerkev hodim). In kako je "jamrala", koliko ima dela, kako jo glava boli i. t. d. To ni bilo konca ne kraja. Pa jo vseeno vprašam, ako je bila pri maši. Jaz seveda zmerom mislim, da take žene grejo vendar k maši ob nedeljah vsaj zjutraj. A kaj še, škoda je nikelna, ne ljubi se ji opraviti/mar rajši leži do osme ure i. t. d., potem gospa pa piskre prevrača po peči. To so ti nekatere naše gospodinje. "Pregmajn" je cerkev za take, ki le tistikrat v cerkev pridejo, kadar jih za pete privlečejo. Le poslušajte še dalje!

Drugi dan je bila poroka. Ker sem bil ravno doma, pa grem ob 9. uri, da vendar enkrat vidim, kako se naši novi parčki pripeljejo v cerkev. In kako se začudim, ko vidim tisto gospo, ki je imela toliko dela v nedeljo, da tam sloni na vogalu. Opazoval sem celo uro; in konečno stopim k nji in jo vprašam, kaj stoji tukaj. In mi pove, da bi rada nevesto videla. Sem ji pa kar naravnost povedal: "Včeraj si imela toliko dela, doma mali otrok joka in ves kruh se ti bo sežgal v peči, to si žena, ki se šteješ, da si narodna in Bog vedi, kaj še." In tacih je dosti tukaj.

Žena gre pa na gosti,
moža pa doma pusti.
"Mož, mož, doma boš;
kadar jaz domu pridem,
tepen boš"...

Častno izjemo pa dela ga. Laushetova, ker ona ni samo narodna, ampak podpira tudi cerkev. Ona zna, da se nič ne naredi samo z govorjenjem in kričanjem "Jaz sem narodna" itd., iz svojega žepa pa niti centa ne žrtvuje. Kajti to je pribita resnica, da narod, di hoče kaj imeti, mora tudi žrtvovati.

Ker sem precej napisal, oprostite, g. ur., gradiva imam še dosti.

Sedaj pa pozdravim vse naročnike Am. Slovenca in ga drugim priporočam vaš

Naročnik iz Šestega mesta.

Homestead zemlja v Coloradi: —

Amerikanski Slovenec je prinesel 3. marca t. l. dopis nekega John Gričar, Lowell, Ariz., kateri opisuje zemljo, to je homestead v Coloradi kot kamnito in hribasto, ter ob enem imenuje moj oglas direktno laž. Imenovati ga moram toraj javno kot nesramnega obrekovalca in lažnika.

Ako kdo zahteva od notarja potrjen Affidevit od ljudi, ki tam živijo že od 8 do 10 let, mu je na razpolago. Ti Vam lahko povedo, da je tam zemlja dobra in popolnoma ravna, dosti tekoče vode, v katerih živi več rib kot jih more John Gričar pojesti vse svoje življenje, in da so pridelali vsako leto toliko, da so popolnoma zadovoljni, da tam na dry land rasejo melona, vsakovrstna žita, kakor koruza, pšenica, ječmen, oves, kafir corn milet, čebula, krompir in vsakovrstno sadje. Ako kedo potrebuje kamen na zemlji, treba je včasih iti po eno do dve miiji, predno se ga najde. Imam še nekaj homesteadov, ki ležijo zraven take "dry land", vendar je ne more nihče kupiti za 50 dolarjev en aker. Ta zemlja je ista kot homestead, edini razloček je, da je na tej že jeden bival tri leta in zadostil, kar postava veleva. Kar se pa tiče cene $185, če je kateremu preveč, naj poskusi sam, in ko bo zemljo našel, pregledal, uredil potrebne papirje in plačal inženirja, da mu zemljo zmeri, naj izračuna, koliko je prihranil.

Gospodu John Gričar pa rečem toliko, da je najbolje, če čevljar ostane pri svojem kopitu in da obžalujem, da ni njegovo ime Teičar, ne pa Goričar.

Frank Chancher,
1624 Curtis St., Denver, Colo.

ŽELEZNI SLOVENSKI POLK.

(Izvirno poročilo "Slovencu")
29. jan. 1916.

Znano je, da je slovenski polk, sedemnajsti polk Janezov, eden izmed najhrabrejših polkov, regimentov v Avstriji. Od začetka bitke pri Goli Gori pa do Soče, Oslavja in Doberdobske planote se je ta polk udeležil že 200 bitk in napadov, a ne brez uspeha. Povsod se je kazal kot junaka, kot branilca, dasi je bil večkrat že pred napadom truden do smrti.

Janezu se zaiskre oči in pokaže svoje močne zobe, kadar zavpije komandant: "Vorwaerts!"; tih je in si misli: "Ne maram, da bi se mi vojaki drugih narodnosti rogali, češ, da sem boječ in za mano s prstom kazali: "Glejte ga, 'zibcenarja!' (Schaut, schaut, das ist ein Siebzehner), dasi sem lačen in od utrujenosti že napol hin. Če danes umrjem, pa jutri ne bo treba." In res, sili in leze naprej v sovražnem ognju, dokler ne pride do — hura — in potem se odloči.

Bil sem nekoč na madjarski obvezovalni postaji (Verbandplatz) s svojo rano in videl sem tamkaj tudi Janeze. Pozdravili so me mirno, v domači govorici in nič več. Bil je med njimi že bolj prileten vojak, Slovenec seveda, ki mu je granata raztrgala stegno, — in ni tožil. — Madjarskemu mlademu sanitetnemu praporščaku se je dal obvezati in sam si je zraven pomagal. To je silno dopadlo zdravniku in je dejal: "No, da sieht man sofort, dass du ein Siebzener bist, brav. wie alle!" In ko je bil mož dobro obvezan, — je izdihnil; izkrvavel je.

In ko smo zopet na potu proti Polentarjem, takorekoč z zadnjim ostankom Janezov, in še jim ne upade pogum, še imajo isti humor, kakor pri Goli Gori. So med nami večinoma stari ljudje, očetje, a tudi mladeniči, — izbirek, in čim bliže sma Lahom, tem bolj kažejo neko nagnjenost do pretepa, tembolj so veseli, tembolj se med sabo navdušujejo. Včasih stopijo pri vajah o kratkih pavzah skupaj možje in fantje ter zakrožijo kako prav po domače in nato pravi fant, ki je šel s "feldregimentom" v Galicijo, možu, očetu: "No, očka, vsaj bo šlo vojaško življenje, kaj ne? Pri vojakih mora iti vse!"

"Oh, seveda bi šlo, ko bi ne bile moje kosti že plesnive, toda v štiridesetem letu se eksercirat učit in potem takoj v vojsko iti, je pa že grintava. — Ej enega ali dva Polentarja bom pa le še preje v kozji rog vgnal, ko bodo oni mene."

Doma smo, — na laški fronti. Kako veseli so Notranjčanje, da lahko zopet govorijo po domače z vojaki. No, Janezom se to tudi tako dopade, da ne vedo, kaj bi začeli od veselja. Eni pojo, drugi pijejo, tretji plavšajo in zadnji naroče od doma svojo ženko, otroke, sestre, matere in ne vem kakšne sorodnike še, da se z njimi še enkrat pošteno in zatrdno pogovorijo, predno gredo na Lahona.

In neverjetno! V Galicijo ali Judenburg je bilo seveda predaleč, a sem pridejo žene peš obiskat svoje može, brate in fante, dasi smo takorekoč na bojišču — celo iz Dolenjskega.

Vidi se torej, da po slovenskih domovih še gospodari verna ljubezen, ki gori za svoje ljube, a so seveda tudi izjeme.

In dopade se jim, kadar jih nagovorim pri vajah, se pomenimo o tem ali onem, se navdušujemo in ker poznam večinoma vse slovenske kraje, vem takoj, kje je mož doma. Ah, prijetno je pri kompaniji, če dobe ljudje do komandanta zaupanje, vse je v redu in kaznovati ni treba nikogar.

Znano je tudi, da avstrijski oficirji čislajo naš polk; sam sem že slišal iz ust višjega vojaškega poveljnika: "Ja, das 17. Regiment ist aber wohl das strammste." Janezi se zavedajo tudi tega ter radi zaorijo ono znano:

Pa lepših fantov res že ni,
kot so ti zibe'narji,
po beli cest' marširajo,
sovražnika zagledajo — — itd. —

GENERAL BOROEVIČ MED DALMATINCI.

Profesor Lovrič poroča v "Našem Jedinstvu":

4. januarja. To je dan blaženega zadovoljstva in slave za sinove junaške Dalmacije. Danes je v priznanju nesmrtnega nam voditelja zažarelo celo bitje Dalmatinca v silnem ponosu, ki izvira iz nečuvenega junaštva. Da; silni lev Karpatov in orel hladne Soče, on — dika in ponos prejasnega Prestola, on — slava naroda hrvatskega, naš Boroevič je prišel, da vidi, čestita in se divi svojim Dalmatincem.

S ponosom zmagovalca-voditelja sto pa pred svoje hrvatske junake. Videti je kakor mladenič; rekel bi: v junaštvu svojih sokolov se je pomladil. Izpod čela mu sijejo lepe, bistre, velike oči; v njih čitaš energijo, vero in ljubezen do vladarja in domovine. Razumeš, samoposebi se ti vsiljuje zavest, da je on v tej svetovni katastrofi največji in najboljši predstavitelj vsikdar zvestega našega naroda pred vzvišenim Prestolom. Samo da ga ugledaš, se ti sam po sebi izvije vzklik: Kakor bo on, tako bodo vsi!

Slavni vodja je najprej pozdravil z lovorom ovenčane častnike dalmatinskega polka št. ...: "Prišel sem, da vidim, da čestitam, da se divim junaškim nečuvenim delom, ki jih je izvršil polk tu ob Soči, vrhu onih na Balkanu. Hvala vam, gospoda moja, v prvi vrsti [illegible] junakom polka št. ... Kadarkoli [illegible] napadel dalmatinske pol- [illegible] moje Dalmatince, sem mogel vselej pokojno spati, bil sem prepričan, da bodete z znanim junaštvom sovranika popolnoma potolkli. Jaz sem vsako in poedino vaše junaško delo javil Njegovemu Veličanstvu. Naj se zgodi karkoli, gotov sem, da se boste tudi v naprej junaško borili kakor doslej."

Nato je v maternem jeziku nagovoril moštvo, naše sokole: "Dragi vojaki, sokoli moji! Prišel sem, da vas pozdravim, vas slavno deco junaškega polka št. ... Kjerkoli stoji Dalmatinec, sem gotov, da tam sovražnik ne bo prodrl črte. Preko Dalmatinca niti sam vrag ne pride. Vi ste v vsakem času veličastno vršili svojo dolžnost, prelivajoč svojo plemenito kri za cesarja in domovino. Pokazali ste Italijanom, kaj so Dalmatinci. Vaša junaška dela niso znana samo po celi monarhiji, marveč ves svet pozna junake ob Soči, med katerimi ste vi v prvi vrsti. Hvala vsem, ker je vsak izmed vas junak! Gotov sem, da boste sovražniku zopet pokazali, kako Dalmatinec junaško preliva kri za svojega cesarja in domovino. Vi ste Hrvati, pa tudi mene je rodila hrvatska mati. Hvala vam še enkrat! Živeli, moji sokoli!"

Nato so bratska hrvatska grla urnebesno zaorila Živio! Njegovemu Veličanstvu cesarju in kralju ter nesmrtnemu vodju. Potem pa stopi pred Nj. prevzvišenost proslavljeni major Turudija ter ga pokorno prosi za nadaljnja povelja. Nj. prevzvišenost general Boroevič mu zakliče hrvatsko: "Živio Turudija!" Tisti, ki mu bije v srcih hrvatsko srce, kakor našim junakom, je mogel občutiti čar, milino, pomen in moč tega pozdrava.

Sedaj so čete ob zvokih koračnice: "Junak sam iz Like" defilirale pred našo diko in ponosom. Ko smo njim na čelu ugledali našega Turudijo, so mimo naših dušnih oči hitela vsa njegova junaška dela —; bili smo do solz ganjeni. Naši sokoli so stopali junaško izprseni. Iz oči jim je sijal ponos, na ustnicah drhtel smehljaj zadovoljstva, kakor bi vsak svojemu Boroejeviču hotel reči: "Il u vatru, il' u boj: dušom — tijelom svak je tvoj! Krv i život sve za Cara, sve za Dom!"

Na razstank unam je rekel Nj. prevzvišenost: "V svojih skrbeh, ki jih imam kot vodja, mi je današnji dan praznik." Nato je drugipot z daljšim nagovorom počastil tudi mojo malenkost in zaključil: "Veseli me in posebna čast mi je, da sem Vas mogel tudi osebno spoznati." Ne, slavni vodja, ako si se udostojil, da tudi v meni počastiš svoje Dalmatince, Ti tudi jaz, kakor vsak gromko kličem v imenu vseh sinov obale sinjega nam morja: "Mi se ponosno ponašamo, nam je prevelika čast, da imamo Tebe za vodjo!"

Avstrija na pomoč Turčiji?

Rim, 9. marca. — Dva najmogočnejših avstrijskih dreadnaughtov sta bila opremljena z vsem potrebnim v neki dalmatinski luki, poroča "Tribuna". Bojni ladji nameravata, po vzgledu nemških bojnih ladij "Goeben" in "Breslau", prodreti skozi zavezniško blokado in hiteti na pomoč turškemu brodovju v Črnem morju. V to svrho so bile odstranjene mine iz Dardanel.

Trebizond se misli vdati.

Petrograd, 11. marca. — Turški del Trebizonda se bo vdal Rusom brez velikega odpora, kakor danes brzojavljajo iz Tiflisa. Veliki topovi v luki so razpravljeni in vse dragocene zaloge v mestu so odstranjene.

Ruske prednje straže straže so zdaj manj nego dan hoda od mesta.

Rusi prodirajo proti Bagdadu.

Petrograd, 12. marca. — Vojni urad je nocoj izdal sledeče poročilo o vojskovanju ob kavkaški fronti:

"Osvojili smo kraj Kirind, Perzija, v smeri proti Bagdadu."

Trpeče ženske

čitajte pismo, katerega smo prejeli od Mrs. Hermina Revak, 962 Lyons Ave., Kansas City, Kansas, ki piše: "Jaz priporočam Severov Regulator vsim ženskam, ki trpijo. Jaz sem potrošila veliko denarja za zdravila, toda nič mi ni pomagalo, dokler nisem poskusila Severov Regulator. Porabila sem ga dve steklenici in sem bila zdrava. Sedaj ne bom nikdar brez njega." — Vse ženske bi morale storiti kakor je storila Mrs. Revak. Imeti bi morale to zdravilo pri roki ter se s tem varovati bolezni, katere nadlegujejo njeni spol. Cena $1.00 v vseh lekarnah ali od nas. Pišite po našo knjižico "Zdravje za ženske", katera se dobi zastonj. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.—Adv.

Pri ptičarju:

"Vi pravite, da poje ta kos: 'Ko dan se zaznava? Dobro, tu imate 10 gld. zanj." — Čez teden dni pride isti kupec k ptičarju: "Grdo ste me opeharili za kosa. Saj ne zna peti pesmi: 'Ko dan se zaznava'." Ptičar: "Nikakor vas nisem goljufal... rekel sem vam, da poje, ko dan se zaznava... in ni mar vam res začel zjutraj zgodaj že peti?"

RABIMO

dobrega mladega moža, ki govori
bro angleški in je dobroznan v slo
ski naselbini, v oddelku čevljev in
ške robe. Lepa prilika za pra
človeka. Vprašaj: M. L. Stern al
vodjo na First Floor v Stern's
Store, Joliet, Ill. 2t3

DOBRO DELO

s plačo po $5.00 na 8 ur, zamorem
biti za onega, ki od mene kupi hi
veliko prodajalno za vsakoršno t
vino in 11. sobami, razdeljenimi
mala stanovanja. Hiša je mode
gas, elektrika, voda, stranišča, vse
v hiši, ter je vedno polna ali zarenta
ter nosi po 15 odst. obresti od nalo
nih denarjev. Prodam radi bole
Cena hiši je $3,300.00. Položiti je t
ba samo $800.00, a ostalo se pa vknj
za izplačila. Pišite na:
J. JONES,
3t31 Box E., Gary, Ind

NA PRODAJ HIŠA IN 2 LOTI N
502 Otis Ave., Rockdale. Vpraš
v hiši: Jos. Turk, 502 Otis Av
Rockdale, Ill. 3t

Naznanilo

Slavnemu slovenskemu in hrvats
mu občinstvu v Jolietu naznanjam,
sem otvoril svojo

novo mesnico
in grocerijo

na vogalu Cora in Hutchins cest, k
imam največjo zalogo svežega in
hega mesa, kranjskih klobas, vse vr
grocerije in drugih predmetov, ki sp
dajo v mesarsko in grocerijsko p
ročje.

Priporočam svoje podjetje vsem
jakom, zlasti pa našim gospodinjam
Moje blago bo najboljše, najčiste
in tudi po zmerni ceni.

Spoštovanjem

John N. Pasdert

Chicago tel. 2917
Cor. Cora and Hutchins St., Joliet,

Buchanan-Daley Co

Desplaines and Allen Sts. JOLIET, ILLINOI

Les za Stavbe in Premog

Največja zaloga v mestu

PREDNO NAROČITE DOBITE NAŠO CENO

TELEFONI 597

Square Deal Vsakemu

Union Coal & Transfer Co.

515 CASS STREET, JOLIET, ILL.

Piano and Furniture Moving.

Chicago telefon 4313. Northwestern telefon 41

Prvi in edini slovenski pogrebniški zavod

Ustanovljen l. 1895.

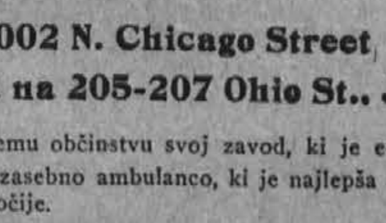

Anton Nemanich in Sin

1002 N. Chicago Street

Konjušniica na 205-207 Ohio St., Joliet, Ill.

Priporoča slavnemu občinstvu svoj zavod, ki je eden največjih v mestu; ima lastno zasebno ambulanco, ki je najlepša v Jolietu in mrtvaške vozove in kočije.

Na pozive se posluži vsak čas ponoči in podnevu.

Kadar rabite kaj v naši stroki se oglasite ali telefonajte. Chicago tel. 2575 in N. W. 344.

Naši kočijaži in vsi delavci so Slovenci.

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE.

Sedež: JOLIET, ILL.

Vstanovljena 29. novembra 1914
Inkor. v drž. Ill., 14. maja 1915

DRUŽBINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, JEDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsed.—Geo. Stonich, Joliet, Ill.
Podpred.—John N. Pasdertz, Joliet, Ill
Tajnik—Josip Klepec, Joliet, Ill.
Zapis.—A. Nemanich, Jr., Joliet, Ill.
Blagajnik—John Petric, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

1. Anton Kastello, La Salle, Ill.
2. John Stua, Bradley, Ill.
3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

Stephen Kukar, Joliet, Ill.
Josip Težak, Joliet, Ill.
Math Ogrin, N. Chicago, Ill.

Glasilo: AMERIKANSKI SLOVENEC, Joliet, Ill.

KRAJEVNO DRUŠTVO ZA D. S. D. se sme ustanoviti s 8. člani(icami) v kateremkoli mestu v državi Illinois in Pennsylvaniji z dovoljenjem gl. odbora. Za pojasnila pišite tajniku.

Vsa pisma in denarne pošiljatve se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

— Odlikovanja. Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste so dobili: Kadet 4. dom. p. Karel Jellenig; lovci 7. lov. bat. Mihael Štular, Ignacij Praznik in Josip Avbelj; četovodja kor. prost. strelskega polka Josip Martischnig; četovodja 27. dom. p. Ivan Fortun; infanterist 4. dom. p. Ivan Strmšek. Cesarsko zahvalno priznanje je dobil poročnik 23. dom. p. Rudolf Smole. Srebrn križec s krono na traku hrabrostne svetinje je dobil narednik 26. črnovoj. p. Iv. Bambič. Vojaški zaslužni križec 3. vrste z vojno dekoracijo je dobil korvetni kapitan Adolf Potočnik. Srebrno hrabrostno svetinjo 1. vrste so dobili: podlovec 4. dom. p. Andrej Berdnik; praporščak Peter Erzin, desetnik Peter Obed in poddesetnik Matija Zupančič, vsi pri 27. dom. p. Srebrno hrabrostno svetinjo druge vrste sta dobila infanterista 17. pp. Franc Anderle in Franc Strle.

— Odlikovanja pri Rdečem križu. Njegova Visokost presvitli gospod nadvojvoda Franc Salvator je v priznanje posebnih zaslug pri vojaški sanitetni oskrbi v vojni odlikoval: Pri predsedstvu in odboru Rdečega križa v Ljubljani: S častniškim častnim znakom Rdečega križa z vojno dekoracijo takse prosto: Predsednici deželnega in gospejnega društva Rdečega križa za Kranjsko ekscelenci Karli baronici Schwarz pl. Karsten; podpredsednici gospej Barbari pl. Laschan-Moorland; delegatinji gospej Hermini del Cott, odbornici in glavni referentinji; glavnemu referentu in odborniku g. c. kr. majorju Ivanu Kramaršiču in višjemu sanitetnemu svetniku g. dr. Edvavrdu Šlajmerju, odborniku in vodji društvene rezervne bolnišnice v Leonišču. — Častnim znakom II. razreda z vojno dekoracijo takse prosto: Prvemu podpredsedniku in referentu gospodu dvornemu svetniku dr. Francu Zupanc; drugemu podpredsedniku gospodu polkovniku v pokoju Juriju pl. Petrovan-Falsoe ter referentu in odborniku ravnatelju deželnih uradov gospodu Matiji Zamida.

— Dunajski naš rojak g. dr. Karel Hinterlechner, c. kr. geolog državnega geološkega zavoda je bil odlikovan prilično poslednjih uradniških povišanj z naslovom rudarstvenega svetnika.

— Z Bleda, 14. februarja. Bled je dobil po 49 dneh spomladanskega vremena letos zelo pozno svoje zimsko lice. Življenje na dobro zamrznjenem jezeru se razvija. Posadka velike bolnice, ki zavzema vse hotele pa ne vsebuje samo izvrstnih drsalcev marveč i slovite zdravnike. Ljudstvo prihaja odkar so zaprte lekarne v Tolminu in Kanalu premnogo zdaj semkaj po pomo. Ustanovil se je zobozdravnik (v hotelu "Toplice") in od poteka vojne posluje stalno lekarna, katera je delovala sicer v zdravniški dobi. Na Mlinem so hoteli za sprejem gostov urejeni kakor poleti. Pripravlja se lepa predpustna zabava v korist ranjencem. Tudi c. kr. erarični žrebci so se smeli vrniti iz Štajerske kamor so jih odgnali ob izbruhu vojne z Italijo.

— Nov denar. Novci kronske veljave, ki so doslej imeli cesarskega orla, bodo odslej nosili novi mali avstrijski grb, ogrski novci pa novi ogrski grb.

— 44. do 51letni zdravniki za črnovojniško službo. Na podlagi razširjene črnovojniške dolžnosti lahko v Avstriji po potrebi vpokličejo v letih 1872 do 1865 rojene zdravnike, in sicer najprvo za službo v zaledju, za službo v armadi na bojišču pa šele tedaj, če bi primanjkalo mlajših za frontno službo sposobnih zdravnikov. (Streffleriev "Militaerblatt".)

— Pomanjkanje cigaret. Z merodajne strani se razglaša: Tobačna režija je nakazala meseca februarja prometu 494 milijonov cigaret in 523,000 kg tobaka. Meseca februarja 1913 so prodali 405 milijonov cigaret in 391,000 kg tobaka. Cigaret je torej izročenih prometu 89 milijonov več, tobaka pa 132,000 kg več kakor v zadnjih treh letih. Če kljub temu povsod manjka cigaret in tobaka, se morajo upoštevati izredne sedanje razmere. Armada potrebuje veliko več cigaret kakor v mirnih časih, dalje pošiljajo nekadilci cigarete bolnišnicam in vojakom na bojišče, tudi se nakupuje tobak v večjih množinah. Zadostiti se zato ne more niti n. pr. potrebi na Dunaju, kjer je padlo število kadilcev. Ne more se pomnožiti delo v tvornicah, ker se mora varčevati s surovinami in ker se mora omejiti nadurno delo s stroji in z ljudmi. Upoštevati se mora tudi, da počiva delo v šestih tvornicah.

— Umrl je v Litiji dolgoletni ravnatelj tamkajšnje topilnice g. Unger.

— Žrtev vojne. Iz Maribora se poroča: Tukajšnji davčni izterjevalec se je dne 12. febr. ponesrečil na stopnicah, ki vodijo z državnega mostu v Dravsko ulico in sicer je vsled napada omotice padel in obležal na mestu mrtev. Jerent, kateri je moral preživljati ženo in petero otrok, je živel vsled majhnih dohodkov v pomanjkanju in ga je vsled nezadostne hrane že večkrat napadla omotica, katere žrtev je sedaj postal.

— Cerkveni koncert v stolnici. Cecilijino društvo za stolno župnijo v Ljubljani je priredilo 28. febr. v stolnici dobrodelni koncert. Pri koncertu je sodeloval koncertni in operni pevec g. Josip Rijavec.

— Krušne karte. Iz Ljubljane, 15. febr.: Z odredbo c. kr. deželne vlade za Kranjsko dne 5. febr. 1916, št. 3984, ki je bila pretekli petek razglašena po ljubljanskih dnevnikih, so vpeljane od nedelje dne 20. febr. t. l. nove krušne karte, ki bodo veljavne za 14 dni. Oddajale se bodo kot doslej pri vseh desetih krušnih komisijah in sicer to pot v petek dne 18. in pa v soboto dne 19. februarja vselej od osmih dopoldne do ene popoldne. Običajno dobi vsakdo, ki je zanje opravičen, pri komisiji, v katere območju stanuje, tudi zanaprej svojo celo krušno karto. Le osebe, ki obedujejo po gostilnah ali podobnih obrtovališčih, dobe mesto cele karte, ki se glasi deloma na kruh ali moko, dve zgornji polovici ki se glasita le na kruh; osebe s težko službo pa poleg ene cele krušne karte še eno spodnjo polovico, ki se glasi deloma na kruh, deloma na kruh ali moko. Osebe, ki obedujejo po gostilnah, bodo morale dati pred komisijo tozadevno izjavo ali same, ali pa po svojih stanodajalcih.

— Novi predpisi o kruhu. Dunaj, 16. januarja. Danes je izšla ministrska naredba, katera znižuje dosedanjo dnevno množino podjetnikov poljedelskih obratov in njihovih svojcev od 400 g na 300 g, kakor je to bilo pred žetvijo. Naredba tudi določa, da imajo osebe, ki imajo redno hrano v gostilnah ali v podobnih jedilnicah, samo pravico do kruha in dobe v onih krajih, kjer obstoje uradni izkazi o porabi kruha in moke, samo izkaznico, ki jim ne daje več pravice do moke. Tako se hoče preprečiti, da bi ti ljudje s preostanki krušnih kart kupovali moko. Da se zabrani, da bi tudi druge osebe, ki porabijo manj kruha, ne kopičile moke, se deželne vlade pooblaščajo, da izpaznice za kruh in moko tako urede, da se zanje dobi le tako množino mlevskih izdelkov, ki v 14 dneh ne presega 1 kg za osebo. Izjeme se dovolijo lahko le v slučajih, kjer se da splošno izjemno dovoljenje, da peki pečejo testo, pripravljeno od strank.

— Pismo z Malte. Preč. p. Bonaventura v Ljubljani je prejel od P. Adolfa Čadež naslednje nemško pisano pismo: Malta, 21. X. 1915. Ljubi p. Bonaventura! Pisma prejel. Hvala lepa! Zame so tembolj zanimiva, ker že 1 in četrt leta nimam nobenega domačega časnika. Domači listi niso dovoljeni, pač pa ilustrirani časopisi. Dva meseca sem čitam "Corriere della Sera". Glasom "Woche, 49, Ruhleben" je na Nemškem ravnotako. V Ruhlebnu p. Berlinu je interniranih okrog 4000 angleških civilistov. Naš tabor, 2 ločena dela: Verdala in St. Clemens Camp, je pol tako močan. Naše življenje je podobno onemu v Ruhlebnu. Vstanem zjutraj ob pol šestih, ob pol sedmih mašujem v zasilni kapeli, ob 8. uri čaj, sir, kruh, ob 9. apel, opoldne vojaško kosilo, ob 4. uri čaj, sir, kruh, ob 5. drugi apel, zvečer tarok, ob 11. k počitku. Od sveta smo popolnoma ločeni, kakor oni v Ruhlebnu. Čas se prebije z godbo, tennisom, nogometom, kartami...; učiš se angleščine, francoščine, italijanščine, arabščine..., nervozno čakaš na pošto, politiziraš, se prepiraš... letaš po dvorišču gor in dol kakor nor, napraviš kraval, prideš v luknjo... Enajst mesecev je že minulo, pa še nobene nade na rešitev. Znorel bi! Ako mi takoj odgovoriš, bom prejel krog Novega leta. Vesele božične praznike! Prisrčen pozdrav! Tvoj Adolf. — P. S. Pozdravi tudi Dajvslov." (Daj v Slovenca".)

— Večne slovesne obljube so napravile čč. šolske sestre de Notre Dame v Šmihelu: S. Maria Benedicta Zega; S. Maria Valentina Ogulin; S. Maria Notburga Pečjak. Ginljivo in pretresljivo slovesnost je izvršil mil. g. prošt dr. Seb. Elbert kot pooblaščenec Prevzvišenega g. knezoškofa.

— Umrl je v Kostanjevici g. Franc Rueh, posestnik in klepar, veren katoliški mož in oče g. inženirja Rueha. Njegov naslednik, sin Karol, je umrl na bolezni, zadobljeni na gališkem bojišču.

ŠTAJARSKO

— Vojaška duhovščina. Vojni superior msgr. Anton Jaklič je nekaj obolel; 14dnevni dopust bo preživel pri Usmiljenih bratih v Gradcu. — Dr. Izidor Cankar je oproščen vojaške službe; vrnil se je nazaj v Ljubljano. — J. Bulovec se zdravi v zavodu za plučne bolezni v Enzenbachu pri Gratweinu na Štajerskem. Obrnilo se mu je že očividno na bolje. — V pisarno voj. superioriata v Gradcu je bil poklican za kurata Al. Lazecky. — Namestnik obolelega superiorja Jakliča je dr. J. Lučovnik.

— Nemška narodna zveza in narodna avtonomija. Po poročilu "Grazer Tagblatta" je dr. Gross zopet poročal o svojih razgovorih z vlado. Zadnja izjava je na več straneh rodila nesporazumljenje radi izpopolnitve deželne avtonomije. Sedaj izjavljajo, da je nesporazumljenje nastalo zato, ker cenzura ni pustila, da bi se nemške zahteve objavile v vsej resničnosti. Pravijo, da posebno prav gotovo ne mislijo na kako enostransko slovansko avtonomijo v jezikovno mešanih deželah, ampak bi se povsod poskrbelo za nemške deželane s posebnimi okraji.

— Nemški radikalci predlagajo. Na zborovanju nemško radikalne stranke je poslanec Wolf, kakor poroča "Zeit", rekel, da so za bodočo preureditev Avstrije potrebne tri stvari: Nemški posredovalni in prometni jezik, nemška večina v državnem zboru in odprava manjšinjskih šol.

— Odlikovanja. Vojaški zaslužni križec 3. vrste z vojno dekoracijo je dobil pred sovražnikom padli poročnik 3. pion. bat. Ervin Očenašek. Najvišje pohvalno priznanje je dobil asist. zdravnik 10. trd. top. bat. dr. Josip Glantschnig, bolnišnica Rdečega križa v Gorici. Izraz najvišjega zadovoljstva se je naznanil stotniku Josipu Jeršinovic. Srebrn zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje je dobil četovodja tit. stražmojster 11. tren. div. Ad. Požar.

— Zgodnja matura. Kakor poročajo graški listi, premišljuje naučna uprava letošnje zrelostne izpite določiti v maju, da celo že v aprilu, in to zato, ker je pričakovati, da bodo vsi srednješolci najvišjega razreda šli še letos k vojakom. Zato se bo dijakom še v času brez vseh formalnosti ohranila pravica enoletnikov.

— Vlč. g. dekan Iv. Rojec se je mudil v Mozirju ter se posvetoval v Gradcu, Celju, bi se li dalo naseliti nekaj beguncev v savinjski dolini. Štajerski kmetje potrebujejo delavcev, a naši goriški bi radi prišli — le iz barak jih izpustimo. Caeterum censeo baraccas esse dellendas! Ven iz barak, na polje, na delo!

— Gospod "grof". V Ujvideku je oblast prijela 32letnega pustolovca Rudolfa Zagorskega rodom iz Rajhenburga na Štajerskem, ki je hodil okoli v poročniški uniformi, se izdajal za Roberta Schmidta, Schoenborna in grof Siegersheima ter pod to krinko uganjal toliko časa razne goljufije, da se je vreča odvezala. Zagorski je znan tudi po Ljubljani in bi bilo priporočati, če se je še kje drugod pojavil v častniški obleki, ga tudi tam naznaniti oblasti. Mož se je izdajal tudi za igralca "pl. Zagorskega".

PRIZORIŠČE NEDAVNIH DELAVSKIH NEMIROV V EAST YOUNGSTOWNU, O.

East Youngstown, Ohio, je bil nedavno prizorišče delavskih nemirov vsled okrutnega postopanja proti štrajkajočim jeklarjem. Poklicana je bila milica. V spopadu je bilo kakih dvajset obstreljenih. Škodo na lastnini vsled razdejanja in požara so precenili na $300,000.

— Umrl je v Št. Juriju ob južni železnici posestnik in gostilničar g. Rudolf Dobovišek.

— Iz finančne službe. Za višjega finančnega respicijenta je imenovan Anton Šerbec, respecijent v Brežicah; za respecijente so imenovani: J. Lužar in G. Kerndl v Mariboru, F. Štiglic v Leskovcu, M. Petančič v Šoštanju, J. Klinc v Ljutomeru, F. Repolusk v Kozjem, J. Obram pri Sv. Juriju ob južni železnici, F. Werk v Marenbergu in M. Ferenčak v Šmarju pri Jelšah. F. Mešič, ki se nahaja od začetka vojske na bojišču, je imenovan za finančnega nadpaznika.

— Umrl je v Mariboru dne 12. febr. na zastrupljenju krvi splošno znana oseba višji natakar v hotelu "Meran", Sikora, kateri se je poročil šele 20. januarja t. l.

PRIMORSKO.

— Iz Kormina je pisala Marija Prinčič, žena Ivana Prinčiča, doma iz Cerovega, svoji hčeri Slavi pismo z dne 17. oktobra leta 1915., v katerem ji med drugim javlja: Naznanim Ti, da smo v Korminu in da smo do zdaj, hvala Bogu, še vsi zdravi. Ne gre nam preslabo, živeti imamo s čim, pa zanaprej ne vem, kaj bo? Prišli smo v Kormin, ker v Cerovem ni bilo mogoče ostati zaradi prevelikega streljanja. Drugi Brici so šli naprej dol... Čeravno sem tukaj, grem vseeno večkrat v Cerovo v "Brajdo" in prinesem dol, kar tam dobim, ali v Števerjan ne smemo.

— Umrl je v Ljubljani na sušici bivši poslovodja "Goriške tiskarne" gosp. Ivan Josip Fabčič, star 37 let.

— Drobne vesti iz Gorice. Gorica 22. jan. Tu se je sedaj nekoliko pomirilo, a kdove, koliko časa bo trajal ta odmor? — Najlepšo stavbo goriških Slovencev, Trgovski dom, je v notranjosti ogenj popolnoma uničil. Na strani proti Ljudskem vrtu so vsa nadstropja do tal podrta, proti Korzu se je posrečilo nekaj rešiti. Realka, nasproti Trgovskemu domu, je tudi do malega uničena; ogromna je škoda v muzejski dvorani, kjer je vse opustošeno. Mali dom na Tržaški cesti je dobil zadnje čase nove rane od granat, ravnotako hotel "Park". — V Gorici je veliko furlanskih in briskih beguncev, ki komaj čakajo, da se vrnejo domov. Kakor se čuje, je župan Sfiligoj na Dobravem v Brdih ostal na svojem mestu. Tudi kmetje iste in bližnjih vasi so vsi ostali na svojih domovih. Nekateri kmetje in družine iz Kojskega in Huma se nahajajo v Krminu; pri sebi imajo tudi svojo živino. — Sladkor je tukaj po 1 K 20 vin., mehko oglje pa po 29 vinarjev kilogram.

— O Šentflorjancih v Italiji. Alojzija Maraž, žena Pepča Maraža, ki je imel mlekarijo v Št. Ferjanu na Sovenci pri Gorici, piše zopet svojemu možu daljše pismo, iz katerega posnemamo: V naši karavani v Turinu je tudi Pepa z Runka. Tvojega brata Alojzija žena Cila je dve uri od nas in so vsi zdravi. Žena od Čončeta je tudi pri njej. Žinu povej, da je Karolina žalostna, ker ni dobila nobenega pisma. Mi smo vsi zdravi in lačni tudi še nismo bili. Naznanim Ti, da smo bili v Št. Ferjanu tri tedne pod strašnim ognjem in bojem in smo mislili, da je prišla naša zadnja ura. Proč smo šli ponoči; otroke so mi pomagali nositi italijanski vojaki. V Št. Ferjanu ni nobene hiše cele, po gruntih je na tisoče in tisoče vojakov. Ko bi bili mi vedeli, da se bo tako zgodilo, bi nikoli ne hodili po Turinu, že zaradi Tebe, ki si morda brez denarja. Naznanjam Ti, da imam še ves denar, ki si ga bil pustil. Delam v tovarni, da nam zaslužim za čevlje in obleko. Tukaj govore piemonteško, tako da ne morem prav nič razumeti. Strašno nam je dolgčas in ne vidimo dneva, da bi bilo konec te strašne vojske in bi se vrnili. Lepo Te prosim, moli, kakor tudi mi vedno molimo zate. Naslov: Profuga Luigia Maraž, via Cimarossa Nr. 30, Turino, Italia.

— Vesti iz Gorice. Gorica, 24. jan.: Italijanski topovi so zopet začeli s svojim delom. Placuta je danes veliko trpela, ravno tako Korzo proti južnemu kolodvoru. 28cm granate so močno poškodovale tudi veliko moderno tovarno ledu v Št. Andražu, katere lastnik je Švicar. Kljub italijanskim topovom so bili ljudje v mestu bolj veseli, ker so zvedeli za uspeh naših hrabrih vojakov v Brdih in so potem sami videli velik transport laških ujetnikov. Eden ujetnikov je na Starem trgu vprašal svojega tovariša, če je to Ljubljana; tovariš je pogledal na ulični napis in rekel: Ne, to je Gorica. V drugem transportu so privedli lahko ranjene laške ujetnike, ki niso mogli iti peš. — 25. jan. Nocojšnjo noč se je bila strašna bitka, ki se cel dan nadaljuje. Kmalu popoldne je šlo skozi mesto proti Volčji dragi 1500 laških ujetnikov.

— Odlikovanje. Cesarsko pohvalno priznanje se je naznanilo fregatnemu kapitanu Alfonzu Wilfan.

HRVATSKO.

— Dr. Koerber v Bosni. Skupni finančni minister dr. Koerber bo pri svojem sedanjem obisku v Bosni ustanovil tudi gubernalni svet, ki naj namesto deželnega zbora pomaga vladi.

LOKALNI ZASTOPNIKI(ICE) "A. S."

Allegheny, Pa.: John Mravintz.
Aurora, Ill.: John Kočevar.
Aurora, Minn.: John Klun.
Bradley, Ill.: Math. Stefanich.
Bridgeport, O.: Jos. Hochevar.
Chicago, Ill.: Jos. Zupančič.
Calumet, Mich.: John Gosenca.
Cleveland, O.: Jos. Russ in Leop. Kušljan.
Chisholm, Minn.: John Vesel.
Collinwood, O.: Louis Novak.
Delmont, Pa.: Jos. Pavlich.
Denver, Colo.: George Pavlakovich.
Ely, Minn.: Jos. J. Peshel.
Enumclaw, Wash.: Jos. Malnerich.
Gilbert, Minn.: Frank Ulchar.
Gowanda, N. Y.: Frank Zore.
Great Falls, Mont.: Mat. Urich.
Hibbing, Minn.: Frank Golob.
Houston, Pa.: John Pelhan,
Indianapolis, Ind.: John Radež.
Iron Mountain, Mich.: Louis Berce.
Ironwood, Mich.: M. J. Mavrin.
Kansas City, Kans.: Peter Majerle.
La Salle, Ill.: Anton Kastello in Jakob Juvancic.
Lorain, O.: Jos. Perušek.
Lowell in Bisbee, Ariz.: John Gričar.
Milwaukee, Wis.: John Vodovnik.
Moon Run, Pa.: John Lustrik.
Newburg (Cleveland): John Lekan.
Peoria, Ill.: M. R. Papich.
Pittsburgh, Pa.: Anton Sneller.
Pittsburgh, Pa.: Urh R. Jakobich.
Pueblo, Colo.: Mrs. Mary Buh.
Rock Springs, Wyo: Leop. Poljanec.
Sheboygan, Wis.: Jakob Prestor.
So. Chicago, Ill.: Frank Gorentz.
Springfield, Ill.: John Peternel.
Soudan, Minn.: John Loushin.
So. Omaha, Neb.: Frank Kompare.
Steelton, Pa.: A. M. Papich.
St. Joseph, Minn.: John Poglajen.
St. Louis, Mo.: John Mihelcich.
Valley, Wash.: Miss Marie Torkar.
Waukegan, Ill.: Matt. Ogrin.
West Allis, Wis.: Anton Skerjanc.
Whitney, Pa.: John Salmich.
Willard, Wis.: Frank Perovšek,
Youngstown, O.: John Jerman.

V onih naselbinah, kjer zdaj nimamo zastopnika, priporočamo, da se zglasi kdo izmed prijateljev našega lista, da mu zastopništvo poverimo. Želeli bi imeti zastopnika v vsaki slovenski naselbini.

Spoštovanjem,

Uprav. "A. S."

Urada telefon Chicago 100
Stanovanja telefon Chicago 3247
JOSIP KLEPEC
JAVNI NOTAR
1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

PIRUHE IN PISANICE
ZA
VESELO VELIKONOČ
najraje pošiljajo rojaki in rojakinje iz Amerike svojcem
V STARO DOMOVINO
V GOTOVEM DENARJU
To Vam pa najsigurneje, najhitreje, najcenje in najtočneje izvrši stara domača tvrdka
AMERIKANSKI SLOVENEC
1006 N. Chicago St. (Bančni Oddelek) Joliet, Illinois
PRAVE CENE DENARJA NAJDETE NA PRVI STRANI "A. S."

“DOLINA KRVI”

(GLENANAAR)

POVEST IZ IRSKEGA ŽIVLJENJA.

Spisal Patrick A. Sheehan. Iz angleščine prevel Franc Bregar.

(Dalje.)

XXIV. POGLAVJE.

Prikazen zopet straši.

“To se je zgodilo tako. Življenje na zahodu je še vedno precej divje, a tedaj je bilo še veliko bolj, ko sem prišel tja jaz kot nezrel in neizkušen mladenič, bede vajen, toda nasilja ne. Čisto drugače je, če človeka pograbijo, ga vržejo po dolgem na travo in mu nastavijo mrzlo cev na čelo s prstom na sprožljaju. Vse to se je tam dogajalo, ker ni bilo ne zakonov, ne sodnih preiskav, ne porotnikov, ne sodnikov. Naenkrat ste slišali, da nekaj hočejo od vas, in takoj nato ste začutili zanjko krog vratu ali samokres na čelu. Te reči mi niso bile prav nič všeč in zato sem se ogibal, kolikor se je dalo, onih ljudi ter hodil molče svoja lastna pota. — Vendar sem včasih moral naleteti nanje v gostilni, rudokopih, prerijah ali na snežnih poljih. To so bili divji možje in vsak je imel precej zgodovine za seboj, toda med njimi so vladali čudni zakoni o časti. Pravica do rudokopa, ki ste si ga prilastili, jim je bila sveta, dokler je niste prodali ali se ji odrekli. Vaš mali kup zlata je bil tako varen kakor v kaki angleški banki. Treba vam je bilo le reči:

‘Bill ali Jake, tukajle imam za tritisoč dolarjev prahu in zrn. Shrani mi, dokler se ne vrnem.’

In če bi se šest mesecev ali eno leto ne vrnili, bi vam premoženje še vedno hranil. S svojim življenjem bi ga branil. Kdor bi prelomil te častne zakone, bi to plačal s smrtjo.

Zgodilo se je torej neko noč v Nevadi, kjer so bili odkrili srebrno rudo in so ljudje hitro bogateli, da sem sedel med temi obupanimi zločinci pri ognju. Bila je mrzla noč in mi smo se tesno stiskali krog polen, ki so gorela z velikanskim plamenom, preden smo se poskrili po svojih kolibah. Steklenica je hodila od roke do roke in marsikateri je bil že precej glasan. Velik, močan mož, ki je sedel na moji desni, je pa mirno kadil ter le redko pil in še tedaj zmerno. Mnogi so že bili odšli na svoja trda ležišča, midva sva še vedno kadila in kadila in, kar je dosti čudno, popolnoma molčala. Jaz sem bil tih, ker sem poznal moža. Imenovali so ga Velikega Dina. Iz tega in iz njegovega narečja, ki je bilo polameriško in polnaše, sem sklepal, da je Irec, ki se je pa tukaj že zelo udomačil. Vedel sem, da je pretepač in da je vedno iskal prepira, ki se je zmerom enako končal. Ko so slednjič že skoro vsi bili odšli in je začel ogenj pojemati v rdečo žerjavico in bel pepel, sem se, ves trd, vzdignil in dejal:

‘Menim, da bo najbolje, če se zdaj spraviva spat.’

On je odgovoril mrko:

‘Sedi, mladec. Pogovarjal bi se rad s teboj.’

‘Pa ste od zlodja mnogo časa rabili, preden ste se tega domislili,’ sem rekel veselo. ‘Menil sem že, da ste kveker ali kip.’

Toda sedel sem vendarle.

‘Ti si menda Irec?’ je slednjič vprašal. ‘Tudi jaz sem odtam. Iz katerega kraja pa si?’

Obrnil se je k meni in tako blizu nagnil svoj obraz k mojemu, da esm začutil njegovo sapo; ter tako ostro uprl svoje oči vame, kakor bi mi hotel v dušo pogledati.

Takoj sem spoznal pomen vprašanja in sem odgovoril:

‘Z meje limeriške grofije. Odkod ste pa Vi?”

Iztresel je pepel iz pipe in vstal.

‘To te nič ne briga, mladec. Povej mi, ali si kdaj naletel tu na peklenskega lopova Daileya!’

“Dailey? Dailey? Ne, ne spominjam se.’

‘Če ga kdaj srečaš,’ je nadaljeval Veliki Din, ‘mu povej, da mu je nekdo na sledi in da bo zanj tem bolje, čim prej se sam izroči roki pravcie.’

‘Povem mu,’ sem odgovoril. ‘Pa mislim, da ne bo prav lehko. To je velika zemlja.’

‘Manjša je, kot se ti zdi. In ves svet je manjši, kot se ti zdi. To se pravi,’ je pristavil pomenljivo, ‘če je komu maščevanje za petami.’

“Kaj nisi še nikoli slišal o doneraileski zaroti iz vašega kraja?’ me je vprašal po kratkem premolku, ki se mi je zdel neskončen.

“Nikoli ne!’ sem odgovoril hitro. ‘Kaj je ž njo? Dolgo že mora biti tega.

‘Dolgo in ne dolgo. Še ne dosti dolgo, da bi se že pozabilo, zlasti če gre za tvojo lastno kožo. Stari pregovor pravi po pravici: kar se v krvi zaredi, preide tudi v kosti. A?’

‘Da, to sem slišal,’ sem odgovoril kolikor mogoče mirno.

‘Vidiš, to je jasno kot beli dan. Dailey, ta vražji sin, je tam v stari domovini pred tridesetimi leti izročil dobre ljudi krvniku v roke in Dailey je v Sacramentu izročil mojega tovariša sodniji v roke. Razumeš? Lahko noč, mladec, in bodi pošten, če moreš!’

Noč je bila mrzla, toda mene je zapovrstjo tresel mraz in kuhala vročina tam v zasneženi Nevadi. Moja sreča je bila, da je ogenj dogoreval in metal le malo rdečih in temnil senc na najina obraza, sicer bi me moj nemir bil izdal. Odšel sem kar moči hitro in prebil to noč in marsikatero drugo, premišljujoč te čudne stvari in ugibaje, kako se bo to zame izteklo. Najbolj me je motilo, kdo je ta Dailey, o katerem je govoril Veliki Din. To gotovo ni moj stari oče, sicer bi moral zelo dolgo živeti. Toda kako je njegova skrivnostna zgodovina proniknila v ljudi? Takoj sem spoznal, da je z novo izgovarjavo bolje prikril svoje ime, kakor če bi ga bil popolnoma premenil; saj bi še jaz ne pomislil na svojo rodbino, če bi slišal ime Dailey! Toda vsled tega dogodka me je začelo skrbeti zame in za mojo bodočnost. Sklenil sem takoj odpotovati in oditi proti severu, dalje od ljudi, toda tudi dalje od velike, preteče nevarnosti. Šel sem severno od Velikega mesta ob Slanem jezeru, prehodil Idaho, prispel preko prelaza v gore ravno pod Fremont Peakom, slednjič obstal in si kupil posestvo ob Shonshonskem jezeru na skrajnjem severu države Wyoming. To je sedaj moj dom in tja popeljem Noro, če hoče z menoj. Povejte, gospod župnik, kdaj jo morem obiskati? Moj čas pohaja in nazaj moram. Ko sem prišel sem, sem gojil enŏ upanje in to se je že skoro uresničilo, en strah me je moril in ta sedaj gine.”

“Saj veste, dragi moj, da bi Vas rad takoj peljal k njej, toda to bi jo preveč presenetilo. Dovolite mi nekaj dni, da jo pripravim.”

“Prav, gospod župnik,” je odgovoril. “Recimo torej do nedelje večer.”

“Dobro. Toda prej ste rekli, da Vas je moril strah. Kak strah?”

“Da mi bo ona strašna stvar sledila tudi sem, ali bolje, da se bo tukaj zopet pojavila, ker je gotovo niso nikdar popolnoma pozabili.”

“Vaš strah je čisto prazen, dragi moj,” sem dejal in sem bil o tem popolnoma prepričan. “Doneraileska zarota je tu ravnotako pozabljena kakor lakota. Sedaj živimo v novih razmerah. Kar so tedaj, ko ste Vi bili deček, pripovedovali ob ognjiščih mesece in leta, je sedaj v enem tednu pozabljeno. Tega strahu bi se morali kar moči hitro otresti.”

“Poizkušal sem že, pa ne morem reči, da se mi je posrečilo. Če Vas je kdaj zadela nesreča — toda svoje povesti nisem še končal.”

“Da. Nehala sva, ko ste se lepo naselili na svojem posestvu ob Shoshonskem jezeru ali kje že, in Vas pustila pri ribjem lovu in živini.”

“Sedaj ni več veliko. Živel sem tam nekaj let v težkem delu, a zelo srečen. Dobro se mi je godilo in marsikaterikrat bi se bil lehko oženil, s čimer bi si bil svoje premoženje podvojil. Pa ne! Tega ne. Imel sem veliko časa, kajti zime so bile dolge in strašne in moral sem si dolgčas preganjati s knjigami. Vi veste, da so me doma le malo izobrazili, in zato mi je bilo sedaj treba brati. Kupil sem vsako knjigo, ki sem jo mogel iztekniti, in bral vso zimo. Zdajpazdaj je prišel kak francoski Kanadec na lov ali kak nemški naseljenik, da si ogleda kraj, in jaz sem malo ujel od njunega jezika. Tako sem mnogo prebral, dasi ne morem reči, da sem izobražen. Nekega poletja sem krenil iz svoje male naselbine in odšel v Buttes. To je sedaj veliko mesto in bo najbrže še zelo narastlo. Tedaj se je šele razvijalo in je bilo na slabem glasu zaradi ljudi, ki so se tam zbirali. Najbrže bi ne bil šel tja, toda potreboval sem marsikaj za zimo in zlasti knjig. Zelo skrbno sem se ogibal gostilen in krčem, a slučaj je hotel, da sem naletel na starega tovariša, in moral sem z njim iti pit. Ko sva stopila v zadnjo sobo gostilne, je neki mlad mož, ki ni imel več kot petindvajset ali šestindvajset let, vstal, ko si je naju naskrivaj dobro ogledal, in odšel vun. Prej je kadil in bral časopis, ki ga je pa takoj odložil, ko je naju zagledal.

‘Tale človek menda nima čisto mirne vesti,’ je dejal moj tovariš in nato sva pozabila nanj. Pozno zvečer, ravno ko je vzhajala polna luna v dolini in se počasi dvigala nad soteskami, sem napregel konje in se pripravil na pot. Naglo sem šel skozi gostilniško sobo, ko me moj stari prijatelj, sedaj že malo vinjen, zopet ustavi. Krog njega se je zbralo več ljudi, ki so stali v gručah pri gostilniških vratih. Zelo me je jezilo, da sem se mudil in se spravljal v nevarnost, toda ni bilo drugače, kot da sem izpregel, privezal konje ob ograjo pred gostilno in stopil noter. A niso me dolgo zadrževali. Rešila me je ena izmed tistih strašnih tragedij, ki se v teh krajih brez postav izvrše silno hitro in nepričakovano. Odšli smo v drugo sobo. Štirje možje so se kartali z umazanimi kartami. Dva sem spoznal — Velikega Dina, ki je bil sedaj že siv, toda očividno še ravnotako nevaren kot prej. Tesno ob njem je sedel oni mladi mož, ki je zjutraj odšel iz gostilne, ko sem jaz vstopil. Opazil sem, da je bil zelo nemiren. Roke so se mu tresle, ko je delil karte. Mislil sem, da je pijan, pa je bil le v smrtnem strahu. Različni sumnjivi ljudje so stali okrog in zdajpazdaj pogledovali igravce. Naenkrat sem zaslišal, kako je izpregovoril miren, brezstrasten glas:

‘Ti varaš, prijatelj!’

Mladi mož je zaklel in razburjen zatrjeval, da je nedolžen.

‘Stopita sem, ti Pete in ti Abe, in pazita malo na tega mladca, da se prepričata, ali nisem prav govoril.’

‘Stopita sem, ti Pete in ti Abe, in pazita malo na tega mladca, da se prepričata, ali nisem prav govoril.’

Kakor volkovi so obkrožili obsojenega moža in jaz sem hitel vun.

‘Čakaj!’ je zavpil moj prijatelj. ‘Zdi se mi, da bo ta reč zanimiva. Take komedije ne boš morda nikoli več videl!’

Igravci so molčali. Tedaj je zopet izpregovoril Veliki Din:

‘Ali nisem prav govoril, prijatelja? Sedaj vidita lopova sama.’

Takoj nato je počil samokres in Velikemu Dinu se je povesila roka. Mladi mož je vstal in v roki se mu je kadil samokres. Spoznal je bil, da je obsojen, in sklenil nasprotnika prehiteti. Toda takoj so ga pograbili za roko in eden izmed tolovajev je dejal:

‘Dovoli mi, mladec! To je prenevarna igrača za otroka.’

Vzel mu je samokres in izstrelil vse krogle razen ene.

‘Na pet korakov,’ je rekel Veliki Din, medtem ko so mu drugi obvezovali ranjeno roko, ‘in obraz proti luči.’

V trenutku sta si stala moža nasproti. Jaz sem se pripognil, ker sem se bal, da krogla zgreši vame.

“Le stojte pokonci,’ mi je rekel nekdo, ‘tu ni nevarnosti. Veliki Din ni še nikoli zgrešil divjačine.’

Razlegel se je ukaz. Obadva strela sta počila obenem. Slišal sem, kako je zažvenketalo steklo za glavo Velikega Dina, in vedel, da ni zadet. Ko se je dim razpršil, sem opazil, da mi leži mladi mož pred nogami in da mu s čela curlja droben curek krvi. Veliki Din je pristopil, obrnil z nogo svojega mrtvega nasprotnika in dejal:

“Vedel sem, da se še enkrat srečava. Zdaj si na tleh, ti prihuljenec, ti vražje seme ovadniško!”

Ojunačil sem se, pripravil svoj voz in zdirjal v noč, kajti one strašne besede so me gonile kot besi.

Danzadnevom so me nadlegovale te strašne besede. Zdele so se mi kakor odmev tistega, kar sem slišal oni večer na polju pri Kildorreryju, in nisem si mogel kaj, da bi se ne vprašal, ali me bodo zasledovale vse življenje, prav do groba. Vedel sem, v kako tesni zvezi so z menoj; kajti če sem se domislil vseh vprašanj Velikega Dina, mi je bilo popolnoma jasno, da so ti Daileyi mojega rodu in da se je oče moje matere najbrže še enkrat oženil ter da je ta mladi mož bil moj ujec. To je bilo pregrozno, toda dogodile so se že še čudnejše reči. Zakaj svet je majhen in nihče ne ve, na koga naleti v pisanem življenju.

Vendar sem sčasoma in v delu več ali manj pozabil na te stvari. Prejšnji strah se me je zopet polastil, ko sem se odločil, da obiščem staro domovino. Če take reči — sem si mislil — preja drajo morje in stopijo predte v neobljudeni samoti, jih boš gotovo in še prej srečal na kraju, kjer so nastale. Pa Vi, gospod župnik, ste me malo pomirili. Sedaj moram le še obiskati Noro, spoznati svojo usodo in potem zapustiti Irsko za vedno.”

Malo se mi je sanjalo, da se bo stara prikazen zopet pojavila, in sicer tam, kjer bi je bilo najmanj pričakovati. Toda kmalu je izginila in za vedno.

XXV. POGLAVJE.

Po mnogih letih.

Naslednje dni sem si belil glavo, kako bi naznanil gospe Leonard važno novico in jo pridobil za ponudbo, ki bi za vedno rešila revščine njo in njene otroke. Treba jo je bilo tudi pregovoriti, naj se malo drugače opravi, da tako prikrije sledove časa in bede možu, ki je tako zvesto sanjal o njej vsa ta leta. To ni bila tako lahka naloga, kajti Norah Leonard se je bila za večno poslovila od vse človeške ničemurnosti, dasi je vedno skrbno pazila na red in snago. Malo sem ji namignil, da morda nenadoma dobi goste, da jo morda obišče njen bratranec župnik Curtin in da bi zato res morala malo pospraviti itd. Spoznal sem, da sem govoril gluhim ušesom, in zato sklenil pustiti, naj pride vse kar samo od sebe. To sem povedal tudi Amerikancu in mu rekel, da si bo moral sam pomagati pri tej važni zadevi. Pozneje mi je vse pripovedoval.

Tisto nedeljo zvečer se je opravil nenavadno skrbno, in ko se je znočilo, je šel na oglede. Ni mu bilo težko najti revno prodajalno. Ni je bilo mogoče zgrešiti. Prazni ovitki v oknih, medla, od stropa viseča svetiljka, pletenice čebule in rdeči slaniki, zaboji za čaj, toda žal! brez čaja — vse je pripovedovalo o bedi in revščini. Ko je hodil gorindol, navidez brez skrbi in zanimanja, dasi mu je srce tako divje in nemirno utripalo, kot še nikdar poprej, je zapazil za trenutek skozi zavoje v izložbi bogato, sijajno množico kostanjevih las. Obraza ni mogel videti, toda srce mu je obstalo. To je bila ravno tista, ki jo je videl pred dvajsetimi leti pod glogom, ko je solnce sijalo nanjo. To je odločilo. Pogoltnil je nekaj, začel nervozno kaditi cigaro, ki jo je imel v ustih, in stopil v temno prodajalno. Visoka, dekliška postava se je dvignila in stopila predenj. Nenavadno podobnost z dekletom, od katerega se je poslovil pred tolikimi leti, ga je tako presenetila, da je nehote vzkliknil:

“Norah!”

Toda takoj se je zopet zavedel, zakašljal in rekel:

“Ali imate cigaret?”

Dekle je globoko zardevalo in bledelo, ko je strmelo v nepričakovanega gosta. Nato je stopila k malim steklenim vratom in potrkala. Vrata so se počasi odprla in dekle je reklo:

“Mati, gospod hoče cigaret. Ali jih imamo?”

In Norah Leonard, dekle, kateremu je pred mnogimi leti pod glogom, ko jo je obsevalo zahajajoče solnce, zaklical zbogom, je sedaj trudno stopila v temno, zatohlo prodajalno pod medlo in kadečo se luč. Njegovo srce je bolno zaječalo, ko je naenkrat zapazil strašno izpremembo; toda odločil se je, da hoče to stvar končati. “In če se je ona meni tako izpremenila,” si je mislil, “sem se gotovo tudi jaz njej ravnotako. Ne bo me spoznala.”

“Bojim se, gospod,” je rekla, zroč obupno po bedni prodajalni, “da Vam ne morem postreči. Kar imamo, ni nič vredno. Če morda povprašate v drugi prodajalni ali v hotelu, boste dobili, kar želite.”

“Jaz nisem izbirčen. Ravno tam za Vami je zavitek ‘egipčanek’.”

Ozrla se je. On je zapazil, kako so se ji razredčili lasje in kako so ji osivele kite, ki si jih je zadaj zavezovala. Položila je zavitek na blagovnjak in pristavila:

(Dalje prih.)

Rojaki in rojakinje širom Amerike!
Pristopajte k največjemu slovenskemu podpornemu društvu.

DRUŠTVO SV. DRUŽINE
(The Holy Family Society)
štev. 1 D. S. D., Joliet, Illinois.

Geslo: “Vse za vero, dom in narod.”
“Vsi za enega, eden za vse.”

Odbor za leto 1916.

Predsednik..........George Stonich.
Podpredsednik........Stephen Kukar.
Tajnik..................Jos. Klepec.
Zapisnikar.............John Barbich.
Blagajnik................John. Petric.
Reditelj................Frank Kocjan.

Nadzorniki:

Nicholas J. Vranichar, John N. Pasdertz, Joseph Težak.

To društvo sprejema v svojo sredo rojake in rojakinje iz vseh krajev Amerike, in sicer od 16. do 55. leta starosti brez vsacih ceremonij. Ne glede kje stanujete — najsibo v Jolietu ali v katerem drugem mestu v Ameriki, k našemu društvu lahko pristopite vsi, če se skažete z zdravniškim spričevalom, ne rabite sem priti.

Pri tem društvu ni treba nikakoršnega potnega lista. Greste lahko kamor hočete in kdaj hočete. Samo, da točno plačate mesečnino in takoj, ko se preselite, tajniku naznanite svoj pravi naslov. Mesečnino lahko plačate za eden ali več mesecev vnaprej.

To Društvo izplačuje bolniške podpore $1.00 na vsaki delavni dan za 50c na mesec. Zavarujete se lahko za $500.00 ali za $250.00 pri D. S. D.

Pri tem društvu ni nepotrebnih postav. Edino kar se zahteva je, da vsak ud plača svojo mesečnino. Kazni drugih nepotrebnosti ni nobenih v tem društvu.

Redna seja se vrši vsako zadnjo nedeljo.

Kdor izmed cenj. rojakov in rojakinj želi pristopiti v naše veliko in napredno društvo naj se zglasi pri podpisanem. Če mu ni mogoče osebno priti, naj mi piše za podrobnosti in navodila in pošlje $1.00 (en dolar), ta vsota se potem vračuna za pristopnino, da mu pošljem zdravniški list, pravila in drugo. Če ni kandidat sprejet, razun lastne krivde, mu vrnem vplačani denar.

Pisma naslovite na:

JOS. KLEPEC, JOLIET, ILL.

Rojakom priporočamo sledeče blago.

Kranjski Brinjevec, zaboj (12 steklenic) za	$12.00
Kranjski Slivovec, zaboj (12 steklenic) za	$10.50
Baraga, zdravilno grenko vino, zaboj (12 steklenic) za	$5.00
Ravbar Stomach Bitters, zaboj (12 steklenic) za	$7.00
Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za	$10.50
S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za	$10.00
Cognac Brandy, zaboj (12 steklenic) za	$9.00
Holland Gin, zaboj (15 steklenic) za	$12.00
Rock and Rye, Quarts, zaboj (12 steklenic) za	$6.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za	$7.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za	$6.00
Domače Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po	75c

Z naročilom je poslati Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

Fred Sehring Brewing Co.
JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts.....Both Telephones 26.....JOLIET, ILLINOIS.

LOXOL
PAIN-EXPELLER
49% ALCOHOL
F. AD. RICHTER & Co.
NEW YORK
RHEUMATISM
PAIN-EXPELLER

Dr. Richter's Pain Expeller

zoper revmatizem in trganje bolečine in otrpnelost členkov in mišic.

Pravo zdravilo je v zavoju, kakoršnega vidite na sliki.

Zavrnite vsak zavoj, ki ni zapečaten s Anhor Trade Mark.

25c in 50c vseh lekarnah ali pa pišite ponj naravnost na

F. Ad. Richter & Co.
74-80 Washington Street
New York.

FIRE INSURANCE.

Kadar zavarujete svoja poslopja zoper ogenj pojdite k

ANTONU SCHAGER
North Chicagi Street
v novi hiši Joliet National Banke.

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras
Chi. Phone 376. N. W. 97
120 Jefferson St. JOLIET, ILL.
N. W. telefon 556

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

Anton Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in prekajene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na voglu Broadway and Granite Street.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113.

Luka Pleše

HVATSKO-SLOVENSKA
GOSTILNA

kjer točim najokusnejše pivo, fina domača in importirana žganja in vina, ter prodajem dišeče smodke.

Se vsem priporočam v obilen obisk.

1014 North Chicago St., Joliet, Ills.

Naročite zaboj steklenic
novega piva, ki se imenuje
EAGLE EXPORT
ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405, S. Bluff St., Joliet, Ill.